

شخصی با دولت روسیه برای تضمین توافقات تجاری حیاتی در زمینه انرژی و مواد غذایی خواهد بود. این کالاها برای یک کشور جنگ‌زده که هنوز به شدت به بازسازی نیاز دارد و منتظر لغو کامل تحریم‌های ایالات متحده است، بسیار مهم است.
سوریه همچنین ممکن است در نهایت به روسیه به عنوان یک وزنه امنیتی دیگر در برابر تجاوزات اسرائیل امید داشته باشد، زیرا اسرائیلی‌ها به دنبال ایجاد یک منطقه حائل غیررسمی تحت سلطه دروزی‌ها در جنوب سوریه هستند. روسیه پیش از این در طول جنگ داخلی سوریه به عنوان یک بازیگر کاهنده تنش در جنوب سوریه عمل می‌کرد. اگر سوریه چنین توقعی از روسیه داشته باشد، احتمالاً به حمایت ایالات متحده نیاز دارد، زیرا ایالات متحده همچنان به دنبال انعقاد یک پیمان امنیتی اسرائیل و سوریه برای کمک به ثبات سوریه است.

بیشتر نیروی هوایی، تجهیزات زرهی و توپخانه سوریه یا در طول جنگ داخلی نابود شدند یا اندکی پس از سقوط اسد توسط نیروی هوایی اسرائیل بمباران شدند. این امر باعث شده است که دولت فعلی به مجموعه‌ای از سلاح‌های سبک و وسایل نقلیه غیرنظامی مسلح مجهز باشد و در صورت تصمیم کرملین برای بازگشت به سوریه با توسل به زور، دولت سوریه توانانی برای مقابله نخواهد داشت. سوریه همچنین به دلیل کاهش برداشت محصول با کاهش امنیت غذایی روبه‌رو است. خشکسالی، فروپاشی دولت اسد، کمبود نهاده‌های ضروری کشاورزی و سال‌هایی توجهی به بخش کشاورزی، همگی در ایجاد این بحران نقش داشته‌اند و وابستگی دمشق به واردات مواد غذایی را افزایش داده‌اند. علاوه بر این، اقتصاد سوریه همچنان در وضعیت نابسامانی قرار دارد و وابستگی آن به کشورهای دوست مانند ترکیه، عربستان سعودی و امارات متحده عربی به شدت زیاد است.

◀ نگاه ترکیه به نزدیکی روسیه و سوریه

ترکیه هم ممکن است مشکلی با نزدیکی سوریه به روسیه نداشته باشد. اگر چه ترکیه از نظر تاریخی با دخالت روسیه در سوریه مخالف بوده اما در شرایط فعلی احتمالاً بهبود روابط مسکو با دمشق را به عنوان یک تحول مثبت برای ثبات سوریه ارزیابی خواهد کرد. ترکیه مدت‌ها بود که به حضور روسیه در سوریه با دیدۀ منفی نگریسته بود. این مخالفت ناشی از حمایت کرملین از اسد بود، چراکه این حمایت به بحران پناهندگان و خلأ امنیتی دامن زده و مستقیماً بر ترکیه تأثیر منفی گذاشته بود. درگیری ۱۳ ساله در سوریه باعث ورود سه میلیون پناهنده سوری به ترکیه و تبدیل شدن سوریه به بستری برای تحرکات شبه‌نظامیان کرد و سنی اسلام‌گرا شد که برخی از آنها حملاتی را در خاک ترکیه انجام دادند. اما با رفتن اسد و خروج روسیه از موضع خصمانه با دولت موقت الشرع که متحد ترکیه است، حالا آنکارا می‌تواند آشتی بین سوریه و روسیه را به عنوان گامی مثبت در جهت تأمین امنیت مرزهای جنوبی ترکیه و ایجاد شرایط مطلوب برای بازسازی سوریه و بازگشت حدود یک میلیون پناهنده سوری که هنوز در ترکیه زندگی می‌کنند، قلمداد کند. علاوه بر این، ترکیه و روسیه در مخالفت با برنامه‌های اسرائیل برای ایجاد یک منطقه حائل در جنوب سوریه، همراه‌ا هستند. آنکارا و مسکو این اقدام اسرائیل را گامی بالقوه در جهت بی‌ثبات کردن سوریه و تضعیف نفوذشان در سوریه می‌دانند. در نتیجه، بعید است که ترکیه متحدان خود را در دمشق برای برچیدن پایگاه‌های نظامی روسیه در کوتاه‌مدت تحت فشار قرار دهد.

ترکیه و روسیه در طول جنگ داخلی چندین درگیری نظامی بزرگ را تجربه کردند. از جمله یک درگیری بزرگ در فوریه سال ۲۰۲۰ که منجر به حمایت روسیه از حمله علیه نیروهای ترکیه در استان ادلب شد. ترکیه در سال ۲۰۱۵ پس از ادعای نقض حریم هوایی خود توسط روسیه، یک جت روسی را سرنگون کرد. این رخداد منجر به رویارویی بزرگ دیگری بین دو کشور شد. اما هر کدام از این رویارویی‌ها در نهایت به کاهش تنش منجر شد، زیرا نه روسیه و نه ترکیه، نمی‌خواستند وارد یک جنگ بزرگ بر سر آینده سوریه شوند. جایگاه جهانی روسیه در سوریه از زمان حمله‌اش به اوکراین در سال ۲۰۲۲، که موجب شد مقادیر زیادی از سخت‌افزارها و نیروهای نظامی روسیه مشغول شوند، هم به لحاظ دیپلماتیک و هم به لحاظ نظامی تضعیف شده است. این وضعیت هم توانایی روسیه برای نفوذ در سوریه را محدود می‌کند و هم وابستگی روسیه به ترکیه را که یکی از معدود شرکای تجاری باقی‌مانده این کشور است که در ناتو عضویت دارد، افزایش می‌دهد.

بهرغم وجود تنش میان روسیه و آمریکا بر سر اوکراین، ایالات متحده همچنان روسیه را به دلیل سابقه‌اش در کاهش تنش‌ها بین دولت اسد و شورشیانی نظیر نیروهای دموکراتیک سوریه (SDF) که تحت حمایت ایالات متحده هستند، یک نیروی ثبات‌بخش در سوریه محسوب می‌کند. در نتیجه، با وجود لغو تحریم‌های ایالات متحده علیه سوریه، همچنان در مورد آینده پایگاه‌های روسیه تا حد زیادی موضع نگرفته است.

◀ اسد مسترد می‌شود؟

در خصوص سرنوشت بشار اسد باید گفت که بعید است روسیه، به‌رغم درخواست‌های دولت موقت سوریه، اسد را به سوریه تحویل دهد. از آنجایی که اسد پس از فرار از سوریه در دسامبر ۲۰۲۴ در مسکو باقی مانده است، سوریه احتمالاً همچنان خواستار استرداد او و همچنین استرداد سایر مقامات عالی‌رتبه‌ای که به روسیه پناهنده شده‌اند، خواهد

در خصوص ایران نیز باید گفت که، بهبود روابط روسیه و سوریه ممکن است دولت سوریه را تشویق کند تا برای برقراری ارتباط با یکی دیگر از رقبای سابقش در جنگ داخلی سوریه، یعنی ایران، تلاش کند اما واقعیت این است که اختلافات

وبی‌اعتمادی میان ایران و دولت الشرع، روند هرگونه آشتی بین دو طرف را کند خواهد کرد

بود تا بتواند به اتهام جنایات مرتکب‌شده در طول جنگ داخلی محاکمه‌شان کند. با این حال، روسیه هیچ سابقه‌ای برای استرداد متحدان سابق برای چنین دادگاه‌هایی ندارد، زیرا از تأثیر آن بر روابط دیپلماتیکش با سایر کشورهای طرفدار روسیه می‌ترسد. با توجه به اینکه دولت موقت سوریه برای تهدید نظامی پایگاه‌های نظامی روسیه بسیار ضعیف است و تمایلی به شروع رویارویی با روسیه بر سر اسد ندارد، دمشق هم در عوض بدون توسل به تهدید یا تلاش برای استفاده از پایگاه‌های نظامی روسیه به عنوان بخشی از چنین مذاکره‌ای، همچنان بر استرداد اسد اصرار خواهد کرد. بنابراین اسد تا اطلاع ثانوی در روسیه باقی خواهد ماند. روس‌ها معمولاً اهل استرداد نیستند. تصوراتی که برخی مطرح می‌کنند مبنی بر اینکه روسیه ممکن است اسد را بر سر پایگاه‌های نظامی اش در سوریه معامله کند، از سر غفلت از الگوهای رفتاری روسیه در گذشته است. برای مثال، ویکتور یانوکوویچ، رئیس‌جمهور سابق اوکراین نیز پس از برکناری توسط فعالان ضدروسی و طرفدار اروپا در اعتراضات یورومیدان اوکراین در سال ۲۰۱۴، همچنان در روسیه باقی مانده است. مسکو مدت‌هاست که به دنبال استفاده از تبعیدیان برای ایجاد دولت‌های سایه یا تقویت وجهه دیپلماتیک خود بوده است و میزبانی از اسد نشان‌دهنده تمایل روسیه برای محافظت از متحدانش حتی در صورت از دست دادن قدرت در دیگر کشورها است.

◀ نیم‌نگاه الشرع به ایران

در خصوص ایران نیز باید گفت که، بهبود روابط روسیه و سوریه ممکن است دولت سوریه را تشویق کند تا برای برقراری ارتباط با یکی دیگر از رقبای سابقش در جنگ داخلی سوریه، یعنی ایران، تلاش کند اما واقعیت این است که اختلافات و بی‌اعتمادی میان ایران و دولت الشرع، روند هرگونه آشتی بین دو طرف را کند خواهد کرد. دولت الشرع در روابطش با روسیه، مسائلی نظیر اختلافات مذهبی و فرقه‌ای و قومیتی را مانع نمی‌داند. اما در خصوص روابط با ایران، بی‌اعتمادی فرقه‌ای و مذهبی و همچنین نیاز ایران به ایجاد مجدد کردیدر زمینی از طریق سوریه به جنوب لبنان، روند آشتی را کند خواهد کرد.

ایران در اواخر سال ۲۰۲۴ به سرعت از سوریه خارج شد و از آن زمان تاکنون هیچ تلاش آشکاری برای تضعیف دولت موقت سوریه صورت نداده است. اکنون ایران هیچ شریک مشخص و قابل اعتمادی در سوریه ندارد. البته ایران درهای احیای روابط با سوریه را باز گذاشته است و دو طرف در مورد حمایت از اقلیت‌های مذهبی مانند زائران شیعه و امنیت اماکن مقدس شیعه در سوریه مذاکراتی داشته‌اند. در نتیجه، ممکن است که دمشق به دنبال عادی‌سازی روابط با ایران باشد تا عواملی را که ممکن است ایران را مجبور به حمایت از گروه‌های شورشی در طول گذار سیاسی سوریه کنند، تضعیف کند. اما این روند با موانع قابل توجهی روبه‌رو خواهد شد: از بی‌اعتمادی ایران به دولت سوریه تحت سلطه تحریرالاشام گرفته تا نگرانی سوریه از اینکه ایران تنها به دنبال بهبود روابط باشد تا خطوط تدارکاتی به حزب‌الله را از طریق خاک سوریه دوباره برقرار کند. این کار سوریه را در معرض اقدامات نظامی بیشتر اسرائیل و بازگشت احتمالی تحریم‌های ایالات متحده قرار می‌دهد. در نتیجه، درحالی‌که سوریه احتمالاً به عنوان بخشی از تلاش‌هایش برای عادی‌سازی روابط، بر ایران تمرکز خواهد کرد، اما پیشرفت در این مسیر به طور قابل توجهی کندتر از پیشرفت در روابطش با روس‌ها خواهد بود.

از زمان جنگ بین حزب‌الله و اسرائیل در اواخر سال ۲۰۲۴، حزب‌الله بر تجدید ظرفیت تسلیحاتی و جذب نیرو برای بازیابی قدرت سابق خود تمرکز کرده است. جنگ با اسرائیل به طور قابل توجهی حزب‌الله را از مداخله برای نجات اسد در همان سال باز داشت و منجر به از دست رفتن مسیر زمینی سوریه شد. سال‌ها بود که این مسیر کانال اصلی ارسال سلاح از ایران به جنوب لبنان بود. شبکه گسترده شبه‌نظامیان و پایگاه‌های ایران در سوریه، که در ابتدا برای بازآرندگی در مقابل اسرائیل در نظر گرفته شده بود، به‌طور غیرمستقیم باعث ایجاد جنگ سایه اسرائیل علیه سوریه و ایران شد که در سال ۲۰۱۸ با شروع یک کمپین هوایی گسترده‌تر توسط اسرائیل، تشدید شد. با این حال، هنگامی که دولت اسد در سال ۲۰۲۴ سقوط کرد، این پایگاه‌ها رها شدند و شبه‌نظامیان عقب‌نشینی کردند.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران- اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک قیام دشت هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی	م الف ۱۲۲۹
آگهی موضوع ماده ۳ قانون وماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی	
برابربرای شماره ۰۳۱۷۰۵۰۶۰۳۵۱۴۰۴ مورخ ۱۴/۰۴/۱۴۰۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک قیام دشت تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای صادق سیری فرزند غلام بشماره شناسنامه ۰۸۵۸۷۹۱۹ صادره ازری در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱/۳/۴۳۰ مترمربع پلاک ۱۱۴۴ اصلی واقع در بخش ۱۲ تهران _جاده خاوران _جاده عباس آباد علاقمند _روبروی شهر پالستیک _جنب آبپسانی، حوزه ثبت ملک قیامدشت خریداری طبق مبایعه نامه عادی /انتقالی مورثی از گل محمد سیری از وراثت گریلایی گنجعلی سیری، مالک رسمی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۵۸ روزآگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشاراولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم وپس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۸/۰۴ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۸/۱۹	

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی وساختمان های فاقد سند رسمی شهرستان الیگودرز-سری(۱۳۹) جمعی

«۶۷۴۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۵۱» فرعی از «۲» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صیدعلی شمس جلیلوند»

۵- تقاضای «صیدعلی شمس جلیلوند « فرزند «کرمعلی» نسبت به «ششدانگ زمین مزروعی آبیزار» بمساحت «۲۵۸۳/۸۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۵۱ و «۲۵۲» فرعی از «۲» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صیدعلی شمس جلیلوند»

۶- تقاضای «صیدعلی شمس جلیلوند « فرزند «کرمعلی» نسبت به «ششدانگ زمین مزروعی آبیزار» بمساحت «۱۴۴۵/۳۶» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۵۱» فرعی از «۲» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صیدعلی شمس جلیلوند»

۷- تقاضای «صیدعلی شمس جلیلوند « فرزند «کرمعلی» نسبت به «ششدانگ زمین مزروعی آبیزار» بمساحت «۶۵۸۴/۵۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۵۱» فرعی از «۲» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صیدعلی شمس جلیلوند»

۸- تقاضای «صیدعلی شمس جلیلوند « فرزند «کرمعلی» نسبت به «ششدانگ زمین مزروعی آبیزار» بمساحت «۱۱۴۶۵۰» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۵۲» فرعی از «۲» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صیدعلی شمس جلیلوند»

۹- تقاضای «صیدعلی شمس جلیلوند « فرزند «کرمعلی» نسبت به «ششدانگ زمین مزروعی آبیزار» بمساحت «۱۲۹۸/۷۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۵۱» فرعی از «۲» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صیدعلی شمس جلیلوند»

۱۵- تقاضای «صیدعلی شمس جلیلوند « فرزند «کرمعلی» نسبت به «ششدانگ زمین مزروعی آبیزار» بمساحت «۱۹۵۱۳/۳۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۵۱» فرعی از «۲» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «صیدعلی شمس جلیلوند»

نقی روشنی- رئیس اداره ثبت اسناد و املاک الیگودرز

یکشنبه ۴ آبان ۱۴۰۴
سال چهارم- شماره ۹۱۵
www.hammihanonline.ir

دیپلمات‌ها

نامه ایران، روسیه و چین به گروسی

نمایندگان ایران، روسیه و چین در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در نامه‌ای به «رافائل گروسی» با اشاره به پایان مدت قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت در ۲۶ مهرماه تأکید کردند با توجه به این خاتمه، مأموریت گزارش‌دهی مدیر کل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد راستی‌آزمایی و نظارت تحت قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد پایان یافته است. متن ترجمه نامه سفرا و نمایندگان دائم ایران، روسیه و چین نزد دفتر ملل متحد در وین به «رافائل گروسی» مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به شرح زیر است: ما، سفیران و نمایندگان دائم جمهوری خلق چین، جمهوری اسلامی ایران وفدراسیون روسیه، افتخار داریم که به نامه مشترک وزرای امور خارجه خود به تاریخ ۲۸ اوت ۲۰۲۵ (S-۱۰۴۴/۷۹/۸-INFIRC۱۳۱۴) خود به تاریخ ۲۸ اوت ۲۰۲۵ (S-۱۰۴۴/۷۹/۸-INFIRC۱۳۱۴) اشاره کنیم، که در آن موضع مشترک در مورد اقدامات اخیر توسط انگلیس، فرانسه و آلمان (E3) در رابطه با قطعنامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) شورای امنیت سازمان ملل متحد بیان شده است. ما تأیید می‌کنیم که توسل به اصطلاح «اسنپ بک» توسط سه کشورروپایی، انگلیس، آلمان وفرانسه به‌طور ذاتی، از نظر قانونی ورویه‌ای دارای اشکال است. سه کشور اروپایی انگلیس، آلمان وفرانسه که خود تعهدات‌شان تحت‌برجام وقطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحدرا نقض کرده‌اند و نتوانسته‌اند رویه‌های تعیین‌شده تحت مکانیزم حل اختلاف (DRM) را به پایان برسانند، صلاحیت لازم برای استناد به‌مقدار آن را ندارند. بنابراین، ما تأیید می‌کنیم که مطابق با قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد، تمام‌مقدار آن در تاریخ۱۸ اکتبر ۲۰۲۵ خاتمه یافته است، با توجه‌به این خاتمه، مأموریت گزارش‌دهی مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد راستی‌آزمایی ونظارت تحت قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد پایان یافته است. در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، اجرای برجام و همچنین راستی‌آزمایی ونظارت در جمهوری اسلامی ایران در پرتو قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد، توسط قطعنامه شورای حکام به تاریخ ۱۵ دسامبر ۲۰۱۵ (GOV/۲۰۱۵/۷۲۲) تصویب شده است. این قطعنامه همچنان معتبر است و تنها راهنمایی است که دبیر خانه آژانس در این زمینه ملزم به رعایت آن است. بند عملیاتی ۱۴ این قطعنامه به‌طور واضح تصریح می‌کند که شورای حکام «تصمیم می‌گیرد تا ده سال پس از روز پذیرش برجام یا تا تاریخی که مدیرکل گزارش دهد که آژانس به نتیجه‌گیری گسترده برای ایران رسیده است، هر کدام زودتر باشد، به این موضوع رسیدگی کند.» در نتیجه، از تاریخ ۱۸ اکتبر ۲۰۲۵، موضوع مرتبط به‌طور خودکار از دستور کار شورای حکام حذف شده است و هیچ اقدام دیگری در این زمینه لازم نیست. کشورهای ما بار دیگر تأکید می‌کنند که ضروری است طرف‌های مربوطه به یافتن یک راه‌حل سیاسی که نگرانی‌های همه طرف‌ها را از طریق تعامل دیپلماتیک و گفت‌وگو بر اساس اصول احترام متقابل برآورده کند، متعهد بمانند و از تحریم‌های یک‌جانبه، تهدید به زور یا هر اقدام دیگری که ممکن است وضعیت را تشدید کند، خودداری کنند و همه کشورها باید در ایجاد فضای مناسب و شرایط برای تلاش‌های دیپلماتیک مشارکت کنند.

به زبان احترام پاسخ می‌دهیم

معاون وزیر خارجه ایران گفت که «غربی‌ها دیر یا زود درک خواهند کرد که تنها زبانی که ایران به آن پاسخ می‌دهد، زبان احترام و برابری است.» به گزارش ایسنا، «سعید خلیب‌زاده» که با شبکه راشاتودی گفت‌وگو می‌کرد، با اشاره به پایبندی ایران به قانون و تعهدات بین‌المللی خود، گفت: «موضع ایران همواره منصفانه بوده است، زیرا بر پایه استدلال‌هایی استوار است که از نظر حقوقی صحیح، از نظر سیاسی منطبق با سیاست خارجی ایران و از نظر راهبردی سازنده هستند. ایران همواره به قانون و تعهدات بین‌المللی خود پایبند بوده و مابه‌طور جدی به دنبال نظم بین‌المللی مبتنی بر قانون هستیم، به‌رغم کسانی که صرفاً به زورگوئی روی آورده‌اند و گمان می‌کنند قدرت یعنی حق.»